

TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2011. gada 10. martā*

Lieta C-516/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Oberster Gerichtshof* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 24. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 11. decembrī, tiesvedībā

Tanja Borger

pret

Tiroler Gebietskrankenkasse.

TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Šimans [*K. Schiemann*] (referents), tiesneši A. Prešāla [*A. Prechal*] un E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- T. Borgeres [*T. Borger*] vārdā — H. Burmans [*H. Burmann*], P. Valnefers [*P. Wallnöfer*] un R. Bahers [*R. Bacher*], *Rechtsanwälte*,
- Austrijas valdības vārdā — K. Pezendorfere [*C. Pesendorfer*], pārstāve,
- Eiropas Komisijas vārdā — F. Kreišics [*V. Kreuzsitz*] un M. van Hofs [*M. Van Hoof*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 “Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt “darbinieka” jēdzienu Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 grozītajā un atjauninātajā redakcijā (OV 1997, L 28, 1. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti

ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98 (OV L 209, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1408/71), 1. panta a) punkta izpratnē.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā, kuras ietvaros T. Borgere [*Borger*] vērsas pret *Tiroler Gebietskrankenkasse* [Tiroles apgabala slimokasi] par šīs pēdējās atteikumu piešķirt viņai bērna kopšanas pabalstu attiecībā uz atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas papildu sešu mēnešu laikposmu, kas ticis uzmantots pēc likumā paredzētā divu gadu pēc bērna piedzimšanas laikposma beigām.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

- 3 Regulas Nr. 1408/71 1. pantā ir paredzēts, ka tās piemērošanas nolūkā:

"[...]

- a) "darbinieks" un "pašnodarbināta persona" attiecīgi nozīmē:

- i) jebkur[u] person[u], kas obligāti vai brīvprātīgi ir apdrošināta pret viena vai vairāku veidu gadījumiem, uz kuriem attiecas darbinieku vai pašnodarbināto personu sociālā nodrošinājuma programma vai valsts civildienesta ierēdņu īpašā sistēma;

- ii) jebkuru personu, kas ir apdrošināta obligātajā apdrošināšanā pret viena vai vairāku veidu risku, uz kuru attiecas sociālā nodrošinājuma jomas, kas aplūkotas šajā regulā, visiem iedzīvotājiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā vai visiem strādājošajiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā, ja attiecīgo personu:
 - var kvalificēt kā darbinieku vai pašnodarbinātu personu saskaņā ar veidu, kā šo sistēmu administrē vai finansē,

vai arī

- ja persona neatbilst šādiem kritērijiem, bet saskaņā ar darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām paredzētu sistēmu vai arī iii) daļā minētu sistēmu ir obligāti apdrošināta vai brīvprātīgi tālākapdrošināta pret kādu no I pielikumā minētajiem riskiem, vai arī atbilst I pielikumā sniegtajai definīcijai, ja konkrētajā dalībvalstī šādas sistēmas nav,
-
- iii) jebkuru personu, kas saskaņā ar visiem lauku iedzīvotājiem paredzēto sociālā nodrošinājuma sistēmu un I pielikumā noteiktajiem kritērijiem ir obligāti apdrošināta pret vairāku veidu risku, kas ietilpst šajā regulā minētajās jomās;

iv) jebkuru personu, kas saskaņā ar dalībvalsts darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām, vai visiem iedzīvotājiem, vai dažām iedzīvotāju kategorijām paredzētām sistēmām ir brīvprātīgi apdrošināta pret viena vai vairāku veidu risku, kas ietilpst šajā regulā minētajās jomās:

— ja šī persona ir nodarbināta kā darbinieks vai pašnodarbināta persona,

vai arī

— ja šāda persona iepriekš saskaņā ar tās pašas dalībvalsts darbiniekiem vai pašnodarbinātām personām paredzēto sistēmu bijusi obligāti apdrošināta pret tādu pašu risku;

[...].”

⁴ 1999. gada 21. jūnijā Luksemburgā parakstītā Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos (OV 2002, L 114, 6. lpp.) II pielikuma attiecībā uz sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanu 1. pantā ir paredzēts:

“1. Līgumslēdzējas valstis savā starpā vienojas sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas jomā piemērot Kopienu tiesību aktus, uz kuriem norādīta atsauce un kuri ir spēkā nolīguma parakstīšanas dienā, un kuros izdarīti grozījumi šī pielikuma A iedaļā vai līdzvērtīgos noteikumos.

2. Jēdziens “dalībvalsts(is)”, kas lietots šī pielikuma A iedaļā minētajos tiesību aktos, nozīmē, ka Šveice tiek ietverta to valstu, kurām piemērojami attiecīgie Kopienu tiesību akti, starpā.”

- 5 Minētā pielikuma A iedaļā tostarp ir izdarīta atsauce uz Regulu Nr. 1408/71.

Valsts tiesiskais regulējums

- 6 Saskaņā ar 1979. gada Maternitātes aizsardzības likuma (*Mutterschutzgesetz* 1979, *BGBI.* 221/1979) 15. panta 1. punktu pēc darbinieka lūguma viņam tiek piešķirts atvaļinājums bez darba samaksas saglabāšanas līdz brīdim, kad viņa bērns sasniedz divu gadu vecumu, ja vien bērns dzīvo kopā ar darbinieku.
- 7 Šī paša likuma 15. panta 3. punktā ir noteikts, ka pēc šī laikposma atvaļinājums bez darba samaksas saglabāšanas, savstarpēji vienojoties, var tikt pagarināts. Lai gan, izmantojot minēto atvaļinājumu, pastāvošās darba tiesiskās attiecības tiek saglabātas, tomēr tas izraisa no darba tiesībām izrietošo pamatpienākumu apturēšanu uz minētā atvaļinājuma laiku.
- 8 Saskaņā ar Bērna kopšanas pabalsta likumu (*Kinderbetreuungsgeldgesetz*) vecākam ir tiesības uz bērna kopšanas pabalstu, ja tostarp minētais vecāks un bērns dzīvo Austrijas teritorijā. Ja bērna kopšanas pabalstu saņem tikai viens no vecākiem, tā izmaksa tiek izbeigta, vēlākais, tad, kad bērns sasniedz 30 mēnešu vecumu.

- 9 Atbilstoši Austrijas Vispārējā sociālās apdrošināšanas likuma (*Österreichische Allgemeine Sozialversicherungsgesetz*, turpmāk tekstā — “ASVG”) 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktam pie viena vai vairākiem darba devējiem nodarbinātiem darbiniekiem ir jābūt veselības apdrošināšanai, apdrošināšanai pret nelaimes gadījumiem un pensijas apdrošināšanai (pilna apdrošināšana).
- 10 ASVG 7. un 8. pantā ir minētas personu kategorijas, uz kurām attiecas tikai viena vai divas sociālā nodrošinājuma sistēmas nozares. Atbilstoši ASVG 8. panta 1. punkta 2. apakšpunktam personas, kuras savu bērnu pirmos 48 kalendāra mēnešus pēc tā piedzimšanas faktiski un pārsvarā audzina valsts teritorijā, ir daļēji iekļautas pensijas apdrošināšanā, ja atbilstoši šim likumam tās ir bijušas iekļautas vai vēl nav bijušas iekļautas pensijas apdrošināšanā.
- 11 Iesniedzējtiesa precizē, ka, lai izvairītos no jebkādas diskriminācijas, prasība par attiecīgā bērna audzināšanu valsts teritorijā ir izpildīta arī tad, ja bērns tiek audzināts Šveicē.

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 12 Pēc dēla piedzimšanas 2006. gada 7. janvārī T. Borgere, kas ir Austrijā dzīvojoša Austrijas pilsoņa, līdz 2008. gada 7. janvārim bija izmantojusi atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas. Pēc tam viņa, vienojoties ar savu darba devēju, minēto atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas pagarināja par sešiem mēnešiem līdz 2008. gada 6. jūlijam.

- 13 2007. gada martā T. Borgere ar savu dēlu pārcēlās uz Šveici, kur viņas vīrs kopš 2006. gada veica profesionālo darbību.
- 14 Attiecībā uz laikposmu no 2006. gada 5. marta līdz 2007. gada 28. februārim *Tiroler Gebietskrankenkasse* T. Borgerei piešķīra bērna kopšanas pabalstu un attiecībā uz laikposmu no 2007. gada 1. marta līdz 2008. gada 6. janvārim — kompensējošo maksājumu. Tomēr T. Borgeres pieteikums par bērna kopšanas pabalsta samaksu un sociālā nodrošinājuma izmantošanas saglabāšanu attiecībā uz papildu sešiem mēnešiem tika noraidīts.
- 15 Ar 2008. gada 18. janvāra lēmumu *Tiroler Gebietskrankenkasse* ar spēku no 2008. gada 7. janvāra atsauc bērna kopšanas pabalsta kompensējošā maksājuma saņemšanas [atļauju], pamatojoties uz to, ka, tā kā T. Borgere faktiski neesot iesaistīta darba tiesiskajās attiecībās Austrijā, par ģimenes pabalstu samaksu atbildīga esot Šveices Konfederācija, kur strādājot viņas vīrs un dzīvojot visi viņas ģimenes locekļi.
- 16 Iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši *Tiroler Gebietskrankenkasse* apgalvojumiem T. Borgere darba tiesiskās attiecības ar viņas Austrijas darba devēju esot izbeigusi uzreiz pēc atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas papildu sešiem mēnešiem.
- 17 Savā 2008. gada 15. februāra sūdzībā T. Borgere norādīja, ka par laikposmu no 2008. gada 7. janvāra līdz 2008. gada 6. jūlijam *Tiroler Gebietskrankenkasse* viņai esot jāmaksā bērna kopšanas pabalsta kompensējošais maksājums. Viņa izklāstīja, ka, lai gan šajā laikposmā viņa esot izmantojusi atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas, viņa visu laiku esot bijusi aplūkojama kā faktiski darba tiesiskajās attiecībās iesaistīta persona un tāpat kā darbiniece Regulas Nr. 1408/71 izpratnē. Tā uzsvēra, ka visā viņas bērna audzināšanas laikā viņa esot bijusi daļēji apdrošināta Austrijas pensijas apdrošināšanas sistēmā.

- 18 Pirmās instances tiesa apmierināja T. Borgeres sūdzību un piesprieda *Tiroler Gebietskrankenkasse* viņai maksāt bērna kopšanas pabalstu par laikposmu no 2008. gada 7. janvāra līdz 2008. gada 6. jūlijam.
- 19 Apelācijas instances tiesa *Tiroler Gebietskrankenkasse* iesniegto apelācijas sūdzību neapmierināja. Tā uzskatīja, ka persona, kura pirmos 48 mēnešus pēc bērna dzimšanas audzina šo bērnu, ir daļēji iekļauta obligātajā pensijas apdrošināšanas sistēmā. Tā nolēma, ka, ņemot vērā šo daļējo iekļaušanu, neatkarīgi no jautājuma, vai pēc likumā paredzētā atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas laika darba tiesiskās attiecības vēl pastāv, Austrijas Republika ir atbildīga par ģimenes pabalstu samaksu.
- 20 Par šo lēmumu *Tiroler Gebietskrankenkasse* iesniedza ārkārtas sūdzību, atkārtojot argumentu, ka laikposmā no 2008. gada 7. janvāra līdz 2008. gada 6. jūlijam T. Borgeri nevarot uzskatīt par Austrijā nodarbinātu darbinieku. Iesniedzējtiesā tā norādīja, ka pēc likumā paredzētā [atvaļinājuma] termiņa beigām T. Borgere papildu atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas esot pieprasījusi vienīgi ar mērķi saņemt ģimenes pabalstus. Turklāt tā apgalvoja, ka daļēja pensijas apdrošināšana neesot daļa no darbinieku sociālā nodrošinājuma sistēmas un ka, nepastāvot nekādām darba tiesiskajām attiecībām, personai, kas audzina savu bērnu, nevarot piešķirt darbinieka statusu.
- 21 T. Borgere no savas puses norādīja, ka “darbinieka” statuss Regulas Nr. 1408/71 izpratnē esot atkarīgs tikai no iekļaušanas vienā no sociālā nodrošinājuma nozarēm, kas viņas gadījumā esot ar maternitātes pabalstiem saistītā pensijas apdrošināšana vai arī slimības apdrošināšana.

- 22 Lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu *Oberster Gerichtshof* [Augstākā tiesa] atsaucas uz Tiesas judikatūru (1998. gada 12. maija spriedums lietā C-85/06 *Martinez Sala, Recueil*, I-2691. lpp.; 1999. gada 4. maija spriedums lietā C-262/96 *Sürül, Recueil*, I-2685. lpp., kā arī 2005. gada 7. jūnija spriedums lietā C-543/03 *Dodl un Oberholzenzer*, Krājums, I-5049. lpp.), no kuras atbilstoši tās viedoklim izriet, ka, lai personu varētu uzskatīt par darbinieku Regulas Nr. 1408/71 izpratnē, noteicošais kritērijs esot tās iekļaušana darbiniekiem paredzētā sociālā nodrošinājuma sistēmā, kamēr profesionālās darbības veikšanai neesot nozīmes, un ka vienkārši uz noteiktu laiku paredzēta atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas rezultātā persona nevarot zaudēt savu “darbinieka” statusu Regulas Nr. 1408/71 izpratnē.
- 23 *Oberster Gerichtshof* uzskata, ka daži apstākļi liecina par labu secinājumam, ka daļēja iekļaušana pensijas apdrošināšanā, kura, runājot par personu T. Borgeres situācijā, ir paredzēta ASVG 8. panta 1. punkta 2. apakšpunkta g) daļā, nav izprotama kā iekļaušana sociālā nodrošinājuma sistēmā Regulas Nr. 1408/71 izpratnē. Tā norāda, ka minētā daļēja iekļaušana ir spēkā neatkarīgi no darbinieka vai pašnodarbinātas personas iepriekš veiktas vai pašreiz veicamas profesionālās darbības.
- 24 Šādos apstākļos *Oberster Gerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai [...] Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas — attiecībā uz sešu mēnešu laikposmu — ir piemērojams arī personai, kura, izbeidzoties likumā paredzētajam atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas pēc bērna piedzimšanas divu gadu laikposmam, vienojoties ar darba devēju, papildus izmanto sešu mēnešu atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas, lai par maksimālo likumā paredzēto laikposmu saņemtu bērna kopšanas pabalstu vai attiecīgo kompensējošo maksājumu, un tad darba līgumu izbeidz?”

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai [...] Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas — attiecībā uz sešu mēnešu laikposmu — ir piemērojams arī personai, kura, izbeidzoties likumā paredzētajam divu gadu atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas laikposmam, vienojoties ar darba devēju, papildus izmanto sešu mēnešu atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas un tātad šajā laikā saņem bērna kopšanas pabalstu vai attiecīgo kompensējošo maksājumu?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 25 Ar saviem jautājumiem iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai tādā situācijā esošai personai kā T. Borgeres situācija pēc bērna piedzimšanas izmantotā atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas pagarinājuma par sešiem mēnešiem laikposmā ir piemērojams Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punktā paredzētais “darbinieka” statuss.
- 26 Atbilstoši Tiesas judikatūrai personai ir “darbinieka” statuss Regulas Nr. 1408/71 izpratnē, ja tā ir apdrošināta, kaut arī tikai pret vienu riska veidu, atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai šīs pašas regulas 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā, un tas nav atkarīgs no darba tiesisko attiecību pastāvēšanas (iepriekš minētais spriedums lietā *Dodl* un *Oberhollenzer*, 34. punkts).
- 27 Tomēr iesniedzējtiesa, pirmkārt, norāda, ka sociālā nodrošinājuma sistēmā T. Borgere esot iekļauta neatkarīgi no iepriekš veiktas vai pašreiz veicamas profesionālās darbības. Otrkārt, T. Borgere, vienojoties ar savu darba devēju, esot ar nodomu pagarinājusi atvaļinājumu bez darba samaksas saglabāšanas tikai tāpēc, lai turpinātu saņemt bērna kopšanas pabalstu. Treškārt, iesniedzējtiesai rodas jautājums, vai T. Borgeres iekļaušanai Austrijas pensijas apdrošināšanas sistēmā patiešām ir nozīme, jo,

pieņemot, ka T. Borgeres vecuma pensijas izmaksa ir viņas rezidences valsts, kas šajā gadījumā ir Šveice, kompetencē, bērna audzināšanas laikposms, kas ir pamats T. Borgeres daļējai iekļaušanai šajā sistēmā, iespējams, nekad netiks ņemts vērā Austrijas sociālā nodrošinājuma sistēmā.

- 28 Attiecībā uz pirmo no šiem apstākļiem ir pietiekami atgādināt, ka no iepriekš minētā sprieduma lietā *Dodl un Oberhollenzer* izriet, ka, runājot par Regulas Nr. 1408/71 piemērojamību personām, darba tiesisko attiecību esamībai nav nozīmes, jo noteicošais elements šajā ziņā ir fakts, ka persona ir apdrošināta pret vienu vai vairākiem risku veidiem atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai šīs regulas 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā (iepriekš minētais spriedums lietā *Dodl un Oberhollenzer*, 31. punkts).
- 29 Saistībā ar otro iesniedzējtiesas minēto apstākli ir jākonstatē, ka atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas pagarinājuma personīgajiem iemesliem nav nekādas nozīmes, jo kvalifikācija par darbinieku Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punkta izpratnē ir atkarīga no objektīva kritērija, t.i., apdrošināšanas fakta, kaut arī tikai pret vienu riska veidu, atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai šīs pašas regulas 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā.
- 30 Visbeidzot, saistībā ar faktu, ka tiesību uz vecuma pensiju faktiskās izmantošanas brīdī iekļaušanas Austrijas pensijas apdrošināšanas sistēmā laikposmi varētu tikt ņemti vērā nevis šajā valstī, bet gan Šveicē, ir jāatzīmē, ka šis apstāklis, kā savos rakstveida apsvērumos ir norādījusi Eiropas Komisija, neliek šķēršļus darbinieka statusa atzīšanai. Iespēja būt iekļautam Regulas Nr. 1408/71 piemērošanas jomā attiecībā uz personām ir atkarīga nevis no [apdrošinātā] riska iestāšanās un tādējādi no jautājuma, kurā

no divām valstīm iespējamās pensionēšanās brīdī šie laikposmi tiks ņemti vērā, bet no faktiskās apdrošināšanas fakta, kaut arī tikai pret vienu riska veidu, atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai šīs pašas regulas 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā.

- 31 Tādējādi trīs iesniedzējtiesas norādītie apstākļi kā tādi pēc sava rakstura neliedz kvalificēt personu par “darbinieku” Regulas Nr. 1408/71 izpratnē.
- 32 Izskatāmajā lietā iesniedzējtiesa norāda, ka atbilstoši *ASVG* 8. panta 1. punkta 2. apakšpunktam personas, kuras savu bērnu pirmos 48 kalendāra mēnešus pēc tā piedzimšanas faktiski un pārsvarā audzina valsts teritorijā, ir daļēji iekļautas pensijas apdrošināšanā. Katrā ziņā tai ir jāveic vajadzīgā pārbaude, lai pārliecinātos, ka Austrijas tiesību sistēmā persona, kas izmanto atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas pagarinājuma laikposmu, kā tas ir pamata lietā, paliek iekļauta šādā pensijas apdrošināšanas sistēmā un ka šāda iekļaušana ļauj uzskatīt, ka šī persona ir apdrošināta, kaut arī tikai pret vienu riska veidu, atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā.
- 33 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem ir jāatbild, ka tādā situācijā esošai personai kā prasītājas pamata lietā situācija pēc bērna piedzimšanas izmantotā atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas pagarinājuma par sešiem mēnešiem laikposmā ir piemērojams “darbinieka” statuss Regulas Nr. 1408/71 1. panta a) punkta izpratnē, ar nosacījumu, ka šajā laikposmā šī persona ir apdrošināta, kaut arī tikai pret vienu riska veidu, atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai šīs regulas 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tās izskatāmajā lietā šis nosacījums ir izpildīts.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 34 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (astotā palāta) nospriež:

Tādā situācijā esošai personai kā prasītājas pamata lietā situācija pēc bērna piedzimšanas izmantotā atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas pagarinājuma par sešiem mēnešiem laikposmā ir piemērojams “darbinieka” statuss Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 grozītajā un atjauninātajā redakcijā, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1998. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1606/98, 1. panta a) punkta izpratnē, ar nosacījumu, ka šajā laikposmā šī persona ir apdrošināta, kaut arī tikai pret vienu riska veidu, atbilstoši obligātajai vai brīvprātīgajai apdrošināšanai šīs regulas 1. panta a) punktā minētā vispārējā vai īpašā sociālā nodrošinājuma sistēmā. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tās izskatāmajā lietā šis nosacījums ir izpildīts.

[Paraksti]